

Rock progressiu emocional i delicat

Wish you were here (Pink Floyd, 1975)

Als inicis dels anys setanta, els britànics Pink Floyd es trobaven en un moment dolç de la seva carrera després de l'arribada de l'èxit sense precedents del seu treball *The Dark Side of the Moon*. Va ser durant la gira d'aquest disc que van recopilar les idees compositives que acabarien formant part del nou projecte que va veure la llum l'any 1975 sota el nom de *Wish you were here*. Aquest disc conceptual reflexiona des de diferents prismes sobre el preu de la fama i pren com a dolorós punt de partida la pèrdua de Syd Barrett, un membre original de la banda que va abandonar-los anys abans degut als seus problemes mentals derivats de l'ús continuat de drogues.

Un evident homenatge a la figura de Barrett és el tema principal del disc, "Shine on you crazy diamond", una peça dividida en dues parts que ocupen l'inici i final de l'elapè. Encabides al mig, la resta de cançons, tres en total, es presenten enllaçades entre si per potenciar la sensació de continuïtat argumental. Pink Floyd, mestres en explicar històries tant mitjançant les seves lletres com mitjançant els seus instruments, van crear un disc delicat i ple d'emocions a través del qual van transmetre les seves inquietuds sobre els riscos de caure en les trampes de la indústria musical. Fer girar la roda del negoci pot implicar sentir-se pressionat, alineat, sol, trist o inclús manipulat. Tots aquests conceptes es tracten a *Wish you were here*.

Emmarcades dins d'un rock progressiu emocional, les cançons del disc ofereixen diferents graus de complexitat compositiva i instrumental en funció

dels objectius desitjats. Hi trobarem des de peces més desafiants, com l'esmentada “Shine on you crazy diamond” o la inquietant “Welcome to the Machine”, a altres que són més directes, però, tanmateix, plenes de força emotiva, com són “Wish you were here” i “Have a cigar”. En definitiva, estem davant d’un disc rodó que recorda tant a l’etapa inicial de la formació, més procliu a experimentar amb textures i sons, com a obres posteriors on la creativitat queda emmarcada en estructures més comprensibles per a la majoria de públic, però que no estan exemptes d’una qualitat exquisida.

Crítica elaborada per Susana de la **Biblioteca de Bigues i Riells del Fai** en el marc del projecte Va de música.